

Stimată Doamnă Prim Ministru,

De 33 de ani sunt mama lui Cătălin, unicul meu copil, pe care îl cresc singură și care este pentru mine cel mai minunat dar de la Dumnezeu. Cătălin s-a născut la 7 luni și a cântărit doar 890 grame. Am început să pășim împreună pe un drum greu, plin de încercări: am petrecut primul an și jumătate în spital, au urmat ani întregi de terapie: kinetoterapie și logopedie, în urma cărora, băiatul meu a început să meargă la 6 ani și să vorbească la 9 ani.

Pentru mine, Cătălin este un copil minunat, cu suflet bun, respectuos și vesel.

Pentru societate, Cătălin este un AUTIST. Este încadrat în gradul grav de handicap cu asistent personal.

Din anul 2004, beneficiază de servicii sociale în cadrul unui centru de zi al Fundației „Pentru Voi”. Cătălin petrece 8 ore pe zi la fundație, ceea ce ne este de mare ajutor, atât mie, cât și lui. Locuim împreună într-un apartament închiriat.

În toți acești ani, ne-a fost greu dar am mers mai departe, nu am renunțat. Am fost puternici, unul pentru celălalt. Acum, am 54 de ani și din cauza problemelor de sănătate pe care le am și care devin din ce în ce mai grave, am fost nevoită să mă pensionezez. Mă deplasez greu, am probleme cardiace, diabet și dereglări ale glandei tiroide.

Luna trecută, am căzut în casă și m-am accidentat. Am chemat ambulanța și medicul mi-a spus că se impune internarea în spital pentru investigații și tratament. Dar unde să îl las pe Cătălin? Cine să aibă grijă de el, cât timp sunt eu în spital? Nu am nici o rudă în țară, la care să apelez, nu am găsit nici o soluție și am fost nevoită să semnez că refuz internarea, pe propria răspundere. Fundația “Pentru Voi” mi-a asigurat sprijin la domiciliu 2 săptămâni, până când a reușit să ofere găzduire și îngrijire temporară pentru Cătălin în una din locuințele protejate ale Fundației. Așa am reușit să mă tratez 5 zile în Spitalul Județean din Timișoara. În urma investigațiilor, medicii mi-au descoperit și o ciroză hepatică.

Mă întreb cu groază, stimată Doamnă Prim Ministru: Ce voi face în continuare? Cum voi putea să mă îngrijesc de sănătatea mea? Ce va face Cătălin? El nu poate locui și nu se poate îngriji singur. În Timiș nu există centre respiro, în centrele rezidențiale publice pentru persoane cu dizabilități nu sunt locuri disponibile. Singurele locuințe protejate existente sunt cele Fundației Pentru Voi, care sunt ocupate la capacitatea maximă și unde există deja o lungă listă de așteptare.

Știu că nu sunt singura în această situație disperată, de aceea mă adresez dumneavoastră, stimată Doamnă Prim Ministru, în calitate de șef al Guvernului. De 27 de ani, nu s-a făcut mai nimic în România pentru adulții cu autism! Noi, părinții, îmbătrânim și ne gândim cu disperare ce se va întâmpla cu copiii noștri.

Ajutați-ne să murim liniștiți, doamnă Prim Ministru! Măcar atât!

Cu deosebită considerație,

Mama lui Catalin